Vineri, 18 decembrie 2020

P9_TA(2020)0384

Deteriorarea situației drepturilor omului în Egipt, în special cazul activiștilor din cadrul Inițiativei egiptene pentru drepturile personale (EIPR)

Rezoluția Parlamentului European din 18 decembrie 2020 referitoare la deteriorarea situației drepturilor omului în Egipt, în special cazul activiștilor din cadrul Inițiativei egiptene pentru drepturile personale (EIPR) (2020/2912(RSP))

(2021/C 445/21)

Parlamentul European,

— având în vedere rezoluțiile sale anterioare referitoare la Egipt, în special cea din 24 octombrie 2019 ([1]),

— având în vedere concluziile Consiliului Afaceri Externe din august 2013 și februarie 2014 referitoare la Egipt,

— având în vedere declarațiile purtătorului de cuvânt al Serviciului European de Acțiune Externă (SEAE) pentru afaceri externe și politica de securitate referitoare la Egipt, în special declarația din 21 noiembrie 2020 referitoare la arestările recente ale activiștilor pentru drepturile omului,

— având în vedere declarația privind Egiptul a purtătorului de cuvânt al Înaltului Comisar al ONU pentru Drepturile Omului din 20 noiembrie 2020,

— având în vedere apelul experților ONU din 27 noiembrie 2020 privind eliberarea apărătorilor egipteni ai drepturilor omului care au fost încarcerați după ce s-au întâlnit cu diplomați și declarația experților din 7 decembrie 2020 privind decizia de eliberare pe cauțiune a trei membri de conducere ai personalului Inițiativei egiptene pentru drepturile personale (EIPR),

— având în vedere evaluarea periodică universală a Egiptului efectuată de Consiliul ONU pentru Drepturile Omului în 2019-2020,

— având în vedere declarația comună din 13 mai 2020 a Biroului ONU pentru Droguri și Criminalitate (UNODC), a Organizației Mondiale a Sănătății (OMS), a Programului comun al ONU privind HIV și SIDA (UNAIDS) și a Oficiului Înaltului Comisar al ONU pentru Drepturile Omului (OHCHR) privind COVID-19 în închisori și în alte spații închise,

— având în vedere Acordul de asociere încheiat în 2001 între UE și Egipt, care a intrat în vigoare în 2004 și a fost întărit prin Planul de acțiune din 2007; având în vedere prioritățile parteneriatului UE-Egipt pentru perioada 2017-2020, adoptate la 25 iulie 2017, declarația comună emisă în urma Consiliului de asociere UE-Egipt din 2017 și declarația comună privind cea de a șasea reuniune a Subcomitetului UE-Egipt pentru chestiuni politice, drepturile omului și democrație din 23-24 iunie 2019,

— având în vedere orientările UE privind pedeapsa cu moartea, tortura, libertatea de exprimare și apărătorii drepturilor omului,

— având în vedere Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice (PIDCP), Pactul internațional cu privire la drepturile economice, sociale și culturale (PIDESC), Convenția împotriva torturii și altor pedepse ori tratamente cu cruzime, inumane sau degradante, Convenția cu privire la drepturile copilului și Carta arabă a drepturilor omului, toate fiind ratificate de Egipt,

— având în vedere Constituția Egiptului, în special articolul 52 privind interzicerea torturii sub toate formele și de toate tipurile, articolul 73 privind libertatea de întrunire și articolul 93 privind caracterul obligatoriu al dreptului internațional al drepturilor omului,

— având în vedere Carta africană a drepturilor omului și popoarelor din 1981, ratificată de Egipt la 20 martie 1984,

— având în vedere Declarația universală a drepturilor omului din 1948,

([1]) Texte adoptate, P9_TA(2019)0043.

— având în vedere articolul 144 alineatul (5) și articolul 132 alineatul (4) din Regulamentul său de procedură,

A. întrucât situația drepturilor omului din Egipt a continuat să se deterioreze pe măsură ce autoritățile își intensifică represiunea împotriva societății civile, a apărătorilor drepturilor omului, a lucrătorilor din domeniul sănătății, a ziariștilor, a membrilor opoziției, a cadrelor universitare și a avocaților, și continuă să reprime brutal și sistematic orice formă de dezacord, subminând astfel libertățile fundamentale, în special libertatea de exprimare, atât online, cât și offline, precum și libertatea de asociere și de întrunire, pluralismul politic, dreptul de participare la problemele publice și statul de drept;

B. întrucât, în urma întâlnirii lor din 3 noiembrie 2020 cu 13 ambasadori și diplomați străini, trei activiști din cadrul Inițiativei egiptene pentru drepturile personale (EIPR), una dintre ultimele organizații independente de apărare a drepturilor omului din Egipt, Gasser Abdel Razek, Karim Ennarah și Mohammad Basheer, au fost arestați de forțele de securitate și acuzați de terorism și de comiterea de infracțiuni legate de securitatea națională în perioada 15-19 noiembrie 2020;

C. întrucât, în urma unor manifestări de îngrijorare la nivel național și internațional, inclusiv din partea OHCHR, a purtătorului de cuvânt al Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate (VP/ÎR) și al statelor membre, la 3 decembrie 2020 activiștii au fost eliberați pe cauțiune, dar acuzațiile au fost menținute; întrucât, în pofida eliberării lor la 6 decembrie 2020, o instanță egipteană care se ocupă de cazurile legate de terorism a confirmat decizia unui procuror de a îngheța activele celor trei până la desfășurarea anchetelor;

D. întrucât represiunea împotriva EIPR a început în 2016, când lui Hossam Bahgat, fostul director și fondator al EIPR, i-au fost înghețate conturile bancare și i s-a interzis să părăsească țara; întrucât EIPR oferă un serviciu de neprețuit în promovarea drepturilor și libertăților personale, politice, civile, economice și sociale în țară;

E. întrucât, la 7 februarie 2020, cercetătorul EIPR în domeniul drepturilor de gen și student postuniversitar Erasmus la Universitatea din Bologna în Italia, Patrick George Zaki, a fost arestat în mod arbitrar la aeroportul internațional din Cairo; întrucât, potrivit avocatului său, Patrick George Zaki a fost supus unui interogatoriu de 17 ore efectuat de Agenția Națională de Securitate a Egiptului înainte de a fi transferat la Mansoura, unde a fost bătut și torturat cu șocuri electrice; întrucât Patrick George Zaki a fost acuzat, printre altele, de răspândirea unei propagande subversive, de incitare la proteste și de instigare la terorism; întrucât, deși starea sa de sănătate îl expune unui risc deosebit de a contracta COVID-19 în închisoarea Tora, arestarea preventivă a lui Patrick George Zaki a fost prelungită în permanență în ultimele zece luni; întrucât programul Erasmus a fost considerat una dintre cele mai reușite inițiative pentru promovarea valorilor fundamentale ale UE; întrucât detenția lui Patrick George Zaki în cursul bursei sale în Europa reprezintă o amenințare la adresa acestor valori, iar UE trebuie să facă tot ce îi stă în putere pentru a găsi o soluție la acest caz;

F. întrucât libertatea presei în Egipt a scăzut în ultimii ani, având în vedere spațiul limitat acordat presei; întrucât ziariștii și membrii lor de familie sunt din ce în ce mai persecutați și se confruntă cu detenția, amenințările și intimidarea; întrucât autoritățile egiptene continuă să blocheze site-urile internet ale organizațiilor de știri locale și internaționale și ale organizațiilor pentru drepturile omului;

G. întrucât zeci de mii de apărători ai drepturilor omului, inclusiv activiști pentru drepturile femeilor, activiști LGBTI, avocați, ziariști, activiști, dizidenți pașnici și membri ai opoziției, sunt în continuare închiși în condiții care le pun viața în pericol; întrucât dispariția forțată a apărătorilor drepturilor omului devine o practică sistematică a autorităților egiptene; întrucât sunt utilizate arestul preventiv și măsurile asigurătorii pentru a îi împiedica pe activiști și pe avocații lor să își desfășoare activitatea legitimă în domeniul drepturilor omului sau să își exercite în mod pașnic libertățile fundamentale în Egipt;

H. întrucât activiștii societății civile, apărătorii drepturilor omului, ziariștii și cadrele universitare din Egipt ar trebui să poată să își desfășoare activitățile legitime fără niciun obstacol sau teamă de represalii împotriva lor sau a rudelor lor; întrucât se efectuează o supraveghere digitală ilegală a activității, a conturilor de pe platformele de socializare și a dispozitivelor personale ale acestora;

I. întrucât legislația privind combaterea terorismului introdusă sub conducerea președintelui al-Sisi este criticată de numeroase organizații pentru drepturile omului pentru că a acordat autorităților o sferă de interpretare periculos de largă și a fost utilizată în mod abuziv pentru a îi reduce la tăcere pe apărătorii drepturilor omului, pe avocații acestora, pe activiști și pe membrii opoziției; întrucât, adesea, suspecții în cazurile de terorism nu beneficiază de procese echitabile, deoarece sunt deferiți direct instanțelor militare; întrucât, potrivit Human Rights Watch, de la lovitura de stat militară din 2013, autoritățile egiptene au plasat aproximativ 3 000 de persoane pe listele cu teroriști, au condamnat la moarte 3 000 de persoane și au încarcerat 60 000 de persoane;

J. întrucât, potrivit organizațiilor societății civile, Egiptul a executat cel puțin 110 persoane în 2020, 66 dintre aceste execuții având loc începând cu 3 octombrie 2020, ceea ce înseamnă că în ultimele două luni au fost executate mai multe persoane decât în tot anul 2019; întrucât cel puțin 39 de persoane riscă să fie executate iminent; întrucât se pare că aceste sentințe urmează unor procese vădit inechitabile, marcate de „mărturisiri" forțate și de alte încălcări grave ale drepturilor omului, inclusiv tortura și disparițiile forțate, care nu anchetează în mod serios cu privire la aceste acte și la respectarea garanțiilor procedurale pentru victime, cum ar fi cazul călugărului creștin copt Isaiah al-Maqari; întrucât copiii continuă să fie condamnați la moarte; întrucât articolul 122 din Legea privind copiii din Egipt rămâne un motiv serios de îngrijorare, deoarece permite judecarea în masă a copiilor în instanțe pentru adulți în anumite circumstanțe și a dus la condamnarea la moarte a cel puțin 17 minori începând din 2011;

K. întrucât situația de urgență continuă în Egipt de la 10 aprilie 2017; întrucât continuă să aibă loc procese în masă, în pofida condamnării pe scară largă pe plan internațional a faptului că acestea sunt pur și simplu incapabile să îndeplinească cerințele de bază ale dreptului internațional privind respectarea garanțiilor procedurale și dreptul la un proces echitabil; întrucât numărul civililor judecați în tribunale militare este mai mare ca niciodată;

L. întrucât violența sexuală și hărțuirea împotriva femeilor au adus prejudicii societății egiptene în ultimele decenii, deoarece supraviețuitoarele sunt adesea învinuite, iar autoritățile au depus puține eforturi pentru a urmări penal suspecții sau pentru a contesta normele discriminatorii care stau la baza unei astfel de violențe; întrucât practicile abuzive, cum ar fi testele de virginitate, sunt încă larg răspândite, inclusiv de către autoritățile egiptene; întrucât legea privind violența împotriva femeilor, care s-a împotmolit în parlamentul egiptean din 2017, nu a fost încă ratificată; întrucât politicile și legile existente împotriva mutilarea genitală a femeilor (MGF) nu sunt bine puse în aplicare, iar practica continuă; întrucât represiunea apărătorilor drepturilor femeilor și a activistelor feministe continuă să se manifeste;

M. întrucât, la 10 decembrie 2020 și după o anchetă judiciară de patru ani, procurorii italieni de la Roma au anunțat că au dovada fără echivoc a implicării a patru ofițeri egipteni din securitatea statului în răpirea agravată, vătămarea agravată și asasinarea asistentului de cercetare italian Giulio Regeni; întrucât avocații Comisiei egiptene pentru drepturi și libertăți (ECRF) continuă să ofere sprijin echipei juridice a lui Regeni din Italia, comisia fiind reprezentantul juridic al acesteia în Egipt; întrucât autoritățile egiptene au împiedicat în mod constant progresele în anchetarea și dezvăluirea adevărului despre răpirea, torturarea și uciderea lui Giulio Regeni și despre moartea profesorului francez Eric Lang, care fusese deținut la Cairo în 2013, împiedicând posibilitatea de a îi trage la răspundere pe cei responsabili;

N. întrucât UE este primul partener economic al Egiptului și principala sa sursă de investiții străine; întrucât, în iunie 2017, UE și Egiptul au adoptat priorități de parteneriat vizând să intensifice cooperarea într-o gamă largă de domenii, inclusiv în domeniul securității, al combaterii terorismului și al reformei sistemului judiciar;

1. condamnă din nou, în termenii cei mai fermi, continuarea și intensificarea reprimării drepturilor fundamentale și a apărătorilor drepturilor omului, a avocaților, a protestatarilor, a ziariștilor, a bloggerilor, a sindicaliștilor, a studenților, a copiilor, a activiștilor pentru drepturile femeii și egalitatea dintre femei și bărbați, a persoanelor lesbiene, gay, bisexuale, transgen și intersexuale (LGBTI), a oponenților politici, inclusiv a membrilor familiilor acestora, a organizațiilor societății civile și a minorităților, exclusiv ca răspuns la exercitarea de către aceștia a libertăților lor fundamentale sau la exprimarea dezacordului, de către autoritățile de stat și de forțele de securitate ale Egiptului; solicită efectuarea unei anchete independente și transparente privind toate încălcările drepturilor omului și tragerea la răspundere a celor responsabili; subliniază importanța unei societăți civile puternice și funcționale;

2. este revoltat de recentele arestări ale activiștilor de rang înalt ai EIPR Gasser Abdel Razek, Karim Ennarah și Mohammad Basheer, ca represalii pentru întâlnirea lor legitimă cu diplomați europeni de la Cairo; salută eliberarea provizorie a acestora, dar îndeamnă autoritățile să renunțe la toate acuzațiile împotriva lor, să pună capăt tuturor formelor de hărțuire și intimidare la adresa lor și a fondatorului și directorului interimar al EIPR, Hossam Bahgat, și să revoce orice măsuri restrictive, inclusiv interdicțiile de călătorie și înghețarea activelor, adoptate împotriva lor și a EIPR; invită guvernul egiptean să se asigure că cazul lor va fi tratat în mod transparent, echitabil și rapid;

3. regretă că decizia de eliberare a acestora nu a fost extinsă la alți deținuți EIPR, în special Patrick George Zaki, al cărui ordin de detenție a fost prelungit pentru încă 45 de zile la 6 decembrie 2020; solicită eliberarea imediată și necondiționată a lui Patrick George Zaki și renunțarea la toate acuzațiile aduse împotriva sa; consideră că este necesară o reacție diplomatică puternică, rapidă și coordonată a UE la arestarea și detenția prelungită a acestuia;

4. își reiterează apelul pentru eliberarea imediată și necondiționată a celor deținuți în mod arbitrar și condamnați pentru desfășurarea activităților lor legitime și pașnice în domeniul drepturilor omului, în special a lui Mohamed Ibrahim, Mohamed Ramadan, Abdelrahman Tarek, Ezzat Ghoneim, Haytham Mohamadeen, Alaa Abdel Fattah, Ibrahim Metwally Hegazy, Mahienour El-Massry, Mohamed El-Baqer, Hoda Abdelmoniem, Ahmed Amasha, Islam El-Kalhy, Abdel Moneim Aboul Fotouh, Esraa Abdel Fattah, Ramy Kamel, Ibrahim Ezz El-Din, Zyad el-Elaimy, Hassan Barbary, Ramy Shaath, Sanaa Seif, Solafa Magdy, Hossam al-Sayyad, Mahmoud Hussein și Kamal El-Balshy;

5. subliniază că arestările și detențiile în curs fac parte dintr-un model mai larg de intimidare a organizațiilor care apără drepturile omului, precum și restricții tot mai mari privind libertatea de exprimare, atât online, cât și offline, de asociere și de întrunire pașnică în Egipt și solicită încetarea tuturor acestor acte; regretă utilizarea continuă de către Egipt a legislației de combatere a terorismului, adăugarea arbitrară a apărătorilor pe listele teroriste ale Egiptului și arestarea preventivă pentru a viza și incrimina activitatea apărătorilor drepturilor omului, ceea ce este incompatibil cu statul de drept și cu obligațiile Egiptului în temeiul dreptului internațional al drepturilor omului; îndeamnă autoritățile egiptene să modifice sau să abroge orice legislație abuzivă, în special legea din 2019 privind organizațiile neguvernamentale (ONG-uri) și legislația sa de combatere a terorismului; invită din nou autoritățile egiptene să închidă cauza 173/2011 („Cauza de finanțare străină") și să ridice toate interdicțiile de călătorie și înghețarea activelor impuse în acest caz unui număr de cel puțin 31 de apărători ai drepturilor omului și membri ai personalului ONG-urilor pentru drepturile omului;

6. invită autoritățile egiptene să se asigure că tratamentul aplicat oricărui deținut respectă condițiile stabilite în „Ansamblul de principii pentru protejarea tuturor persoanelor supuse unei forme oarecare de detenție sau încarcerare", adoptat de Adunarea Generală a ONU în Rezoluția sa 43/173 din 9 decembrie 1988, că, până la eliberarea lor, acestora li se permite accesul deplin la familiile lor, la avocații aleși de ei și la asistență medicală adecvată, precum și că se desfășoară anchete credibile cu privire la orice acuzație de rele tratamente sau tortură;

7. își exprimă profunda îngrijorare cu privire la soarta deținuților și a prizonierilor aflați în locuri de detenție supraaglomerate, în condiții groaznice, în timpul pandemiei de COVID-19 și solicită autorităților să descongestioneze de urgență locurile de detenție; invită autoritățile să asigure accesul nerestricționat la penitenciarul de securitate maximă Tora pentru o organizație independentă, în vederea monitorizării condițiilor de detenție; denunță arestările arbitrare, hărțuirea și reprimarea lucrătorilor medicali și a jurnaliștilor pentru că au vorbit despre situația privind COVID-19 sau despre reacția statului egiptean în 2020; invită autoritățile egiptene să înceteze această practică și să elibereze personalul medical aflat încă în detenție arbitrară;

8. deplânge creșterea numărului de execuții din Egipt și respinge aplicarea pedepsei cu moartea; invită autoritățile egiptene să declare un moratoriu privind pedeapsa cu moartea în vederea abolirii acesteia și să ia toate măsurile necesare pentru a asigura respectarea strictă a garanțiilor procedurale și a tuturor garanțiilor posibile pentru a asigura un proces echitabil; invită Egiptul să elibereze imediat toți minorii care au fost condamnați la moarte și să modifice articolul 122 din Legea privind copiii;

9. invită autoritățile egiptene să adopte o lege cuprinzătoare privind violența împotriva femeilor și o strategie națională de punere în aplicare a legilor aprobate împotriva violenței sexuale; îndeamnă autoritățile să utilizeze orientările disponibile ale ONU, cum ar fi Manualul ONU de legislație privind violența împotriva femeilor, pentru a stabili componente privind combaterea violenței împotriva femeilor, inclusiv protecția supraviețuitorilor și a martorilor prin intermediul unor ofițeri și furnizori instruiți; invită autoritățile egiptene să înceteze orice tip de persecuție împotriva femeilor pe motiv de „încălcare a moralității", precum și împotriva apărătoarei drepturilor omului Amal Fathy; invită autoritățile să pună imediat capăt arestării și urmăririi penale a membrilor comunității LGBTI sau a persoanelor LGBTI exclusiv pe baza orientării lor sexuale reale sau percepute, cum ar fi cazul lui Seif Bedour;

10. deplânge încercarea autorităților egiptene de a induce în eroare și de a împiedica progresul în anchetarea răpirii, torturării și asasinării în 2016 a lui Giulio Regeni, cercetător italian; regretă refuzul repetat al autorităților egiptene de a furniza autorităților italiene toate documentele și informațiile necesare pentru a permite o anchetă rapidă, transparentă și imparțială cu privire la asasinarea dlui Regeni, în conformitate cu obligațiile internaționale ale Egiptului; invită UE și statele membre să îndemne autoritățile egiptene să coopereze pe deplin cu autoritățile judiciare italiene, punând capăt refuzului autorităților egiptene de a trimite adresele de reședință, în conformitate cu legislația italiană, ale celor patru suspecți indicați de procurorii italieni de la Roma, la încheierea anchetei, pentru a permite acuzarea lor oficială în cadrul unui proces echitabil în Italia; avertizează autoritățile egiptene împotriva represaliilor împotriva martorilor sau a Comisiei egiptene pentru drepturi și libertăți (ECRF) și a avocaților acesteia;

11. își exprimă sprijinul politic și uman puternic pentru familia lui Giulio Regeni pentru căutarea constantă și demnă a adevărului; reamintește că căutarea adevărului cu privire la răpirea, torturarea și uciderea unui cetățean european nu aparține doar familiei, ci este o datorie imperativă a instituțiilor naționale și ale UE care impune luarea tuturor măsurilor diplomatice necesare;

12. ia act de faptul că Egiptul este un partener important al Uniunii Europene și al statelor sale membre într-o gamă largă de domenii, inclusiv comerțul, securitatea, lupta împotriva terorismului internațional și contactele interpersonale; sprijină poporul egiptean în aspirațiile sale de a crea o țară liberă, stabilă, prosperă, favorabilă incluziunii și democratică, care să respecte legislația sa națională și internațională în ceea ce privește protecția și promovarea drepturilor omului;

13. reamintește autorităților egiptene că respectarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale constituie un element esențial al relațiilor UE-Egipt și că asigurarea spațiului pentru societatea civilă este un angajament comun consacrat în prioritățile parteneriatului UE-Egipt, astfel cum se prevede în Constituția Egiptului; subliniază că niciun apărător al drepturilor omului nu ar trebui să se confrunte cu restricții financiare, incriminări, interdicții de călătorie sau condiții de eliberare pe cauțiune sau să fie încarcerat pentru activitatea sa legitimă în domeniul drepturilor omului; îndeamnă VP/ÎR să își exprime public și la orice reuniune la nivel înalt cu autoritățile egiptene îngrijorarea cu privire la situația drepturilor omului în Egipt;

14. încurajează reprezentanții delegației UE și ai statelor membre de la Cairo să participe la procesele jurnaliștilor egipteni și străini, ale bloggerilor, sindicaliștilor, apărătorilor drepturilor omului și activiștilor societății civile din țară și să îi viziteze în detenție;

15. își reiterează apelul adresat VP/ÎR și statelor membre de a răspunde în mod unitar și hotărât, de asemenea în coordonare cu alți parteneri care împărtășesc aceeași viziune, la represiunea și încălcările drepturilor omului din Egipt și de a utiliza toate instrumentele de care dispun pentru a asigura progrese concrete în ceea ce privește situația drepturilor omului în Egipt; îndeamnă, în special, UE și statele sale membre să preia inițiativa în cadrul viitoarei sesiuni a Consiliului ONU pentru Drepturile Omului pentru a institui un mecanism de monitorizare și raportare îndelung așteptat cu privire la încălcările grave ale drepturilor omului în Egipt; salută adoptarea de către Consiliu a unui regim global de sancțiuni privind drepturile omului / o „Lege Magnitsky a UE" și își reiterează apelul adresat VP/ÎR și statelor membre de a lua în considerare măsuri restrictive specifice împotriva înalților funcționari egipteni responsabili de cele mai grave încălcări din țară;

16. își reiterează apelul pentru o revizuire profundă și cuprinzătoare a relațiilor UE cu Egiptul; consideră că situația drepturilor omului în Egipt necesită o revizuire serioasă a operațiunilor de sprijin bugetar ale Comisiei și impune limitarea ajutorului UE la sprijinirea în primul rând a actorilor democratici și a societății civile; solicită o mai mare transparență cu privire la toate formele de sprijin financiar sau de formare oferite Egiptului de către UE, Banca Europeană pentru Reconstrucție și Dezvoltare și Banca Europeană de Investiții; reamintește că UE și statele sale membre nu trebuie să acorde premii liderilor responsabili de încălcări ale drepturilor omului;

17. solicită UE, în vederea negocierii noilor priorități ale parteneriatului, să stabilească criterii de referință clare, care să pună continuarea cooperării în centrul relațiilor noastre, pentru a realiza progrese în ceea ce privește reforma instituțiilor democratice, statul de drept și drepturile omului, precum și pentru a integra preocupările legate de drepturile omului în toate discuțiile cu autoritățile egiptene; îndeamnă Comisia și SEAE să plaseze în centrul următoarei reuniuni a Consiliului de asociere UE-Egipt necesitatea unor îmbunătățiri concrete ale situației drepturilor omului, în special eliberarea apărătorilor drepturilor omului și a jurnaliștilor reținuți în mod arbitrar; reiterează faptul că cooperarea în domeniul gestionării migrației sau al combaterii terorismului, dar și considerentele geopolitice, nu ar trebui să fie în detrimentul presiunii continue pentru respectarea drepturilor omului și pentru asumarea răspunderii pentru încălcările drepturilor omului;

18. își reiterează solicitările recente adresate statelor membre de a lua măsuri în urma concluziilor Consiliului Afaceri Externe din 21 august 2013 prin care anunțau suspendarea licențelor de export pentru toate echipamentele care ar putea fi folosite în scopuri de represiune internă în conformitate cu Poziția comună 2008/944/PESC ([2]) și condamnă nerespectarea repetată a acestor angajamente de către statele membre; solicită statelor membre să pună capăt tuturor exporturilor către Egipt de arme, de tehnologii de supraveghere și alte echipamente de securitate care pot facilita atacurile împotriva apărătorilor drepturilor omului și a activiștilor societății civile, inclusiv pe platformele de comunicare socială, precum și orice alt tip de represiune internă; invită UE să pună pe deplin în aplicare regimul său de controlare a exporturilor către Egipt cu privire la bunurile susceptibile de a fi utilizate pentru reprimare, tortură sau pedeapsa cu moartea;

([2]) JO L 335, 13.12.2008, p. 99.

19. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, Vicepreședintelui / Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, guvernelor și parlamentelor statelor membre, guvernului și parlamentului egiptean, precum și Comisiei Africane pentru Drepturile Omului și ale Popoarelor.